

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

De raadselachtige dood van Gerard van Velzen

Soms vraag ik me af: waar doe ik het voor? In het prachtig uitgevoerde tijdschrift *Historia* (nr 7/2011) kwam ik de volgende mededeling tegen: “En toen edelman Gerard van Velzen in 1296 graaf Floris V had vermoord, werd hij in een ton met spijkers door het dorp Loenen gerold.” Zoveel fouten in één zin houd je voor een historisch tijdschrift toch nauwelijks voor mogelijk. In mijn boek *De moordzaak Floris V* (Balans 1999) toonde ik aan dat Gerard van Velzen geen edelman was. En wat zijn dood betreft, hij stierf op het rad, zegt Beka, in zijn Latijn: ‘rotatus est’. Voor volgende schrijvers en een populair volkslied werd die ‘rotatie’ tot een gerol met een vat, overigens niet in Loenen maar in Leiden. Maar dat feit kan betwijfeld worden. In de bijvoegsels bij Wagenaar staat te lezen dat Gerard van Velzen in 1303 nog in leven was. Men neemt aan dat hij na zijn bekentenis werd vrijgelaten. Blijkbaar heeft hij de heren een dienst bewezen door sommigen te noemen en anderen te verzwijgen. Uit de meest betrouwbare bronnen blijkt niet dat Gerard van Velzen ter dood is veroordeeld en dat het vonnis ook is uitgevoerd. Integendeel, de aanwijzingen dat hij de dans is ontsprongen, zijn overtuigender.

Vrijdag de dertiende

In *Historia* nr 9/2011 staat op pag. 9 vermeld dat 13 een ongeluksgetal is omdat bij het laatste avondmaal dertien discipelen aan tafel zaten. Reeds in 1993 heb ik in *Alles over dertien* (Strengolt 1993) aangetoond dat het bijgeloof over het ongeluk dat samengaat met vrijdag de dertiende een eeuwenoude erfenis van de Kelten is. Hun kalender die het maanjaar volgde, kende een vijftiendaagse maand. Daarin was de dertiende dag, twee dagen voor volle maan of nieuwe maan, gewijd aan de godin Freya. Men zag dit als een kritische dag, slecht voor handel en reizen. Men bleef die dag in huis. Hoewel de Romeinen hun land veroverden en hun cultuur grotendeels vernietigden, bleven de Keltische boeren op het platteland hun oude kalender trouw.

De loze beloften van veel lijsttrekkers

De verkiezingen zijn voorbij en de kabinetsformatie kan beginnen. Achteraf hebben de campagnes van onze politieke leiders mij vaak meer aan reclametrucs dan aan serieuze voorlichting doen denken. Zo was er ooit een supermarkt AMW (Alles Moet Weg) die in de media de volgende advertentie plaatste.

Alles Moet Weg
Deze week geldt voor alle artikelen
50 % korting
Alles voor de HALVE PRIJS
1 halen 2 betalen
Haast U want OP = OP

Men zegt dat deze reclame veel succes heeft gehad.